

[Jørgen Gram.]

tisk paa Danmarks Vegne derved en Streg over Overenskomsten den 9. April 1940, opgav vort forgæves Forsøg paa gennem Ikke-Angrebspagt m. v. at være neutrale og meldte os ind i de Allieredes Rækker til at dele godt og ondt med dem, men først og fremmest for at sikre Freden ud i Fremtiden.

Den danske Rigsdag har paa Linie med, hvad den højtærede Udenrigsminister har gjort, for et Øjeblik siden af Danmarks ene Delegerede paa Konferencen i San Francisco, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, hørt en udmærket instruktiv Redegørelse for Pagtens Opbygning og dens paatænkte Virke. Det er blevet fuldstændiggjort ved den første Ordførertale efter den højtærede Udenrigsministers Tale, som vi har hørt i Dag. Vi takker for dette.

Jeg maa sige, at man ved Gennemlæsningen af nærværende Pagt faar et stærkt Indtryk af, hvilket stort og mægtigt Apparat man har bygget op, men det er jo til en saa stor Opgave, som endnu aldrig er blevet løst, og dog synes Opbygningen mig at være ret enkel, idet der jo, for at tage det fra den ikke vigtigste Ende, er en Forberedelseskommission, der har det første Arbejde, en Plenarforsamling, et Sikkerhedsraad, et økonomisk og socialt Raad, den mellemfolkelige Domstol, et nødvendigt Sekretariat, og jeg tager med: et Formynderskabsraad. Disse Kommissioner eller Raad er hver for sig af overordentlig stor Betydning, og skiller man dem ud fra hinanden, vil det vise sig, at de som deres naturlige Opgave har saa store Ting at syse med, at de vanskeligt kunde lægges ind under færre Organer, end det er sket her.

Det vil være naturligt og forstaaeligt, at en Plenarforsamling, hvor samtlige Delegerede, der har indmeldt sig i Pagten, er til Stede og kan og skal forhandle, ikke er et smidigt Instrument, hvor alle Ting af større eller mindre Vigtighed kan og skal behandles, og hvor der skal træffes Beslutninger. Det er givet, at det næste Organ, Sikkerhedsraadet, der er mindre og derfor mere slagkraftigt, og som har faaet overladt de større Opgaver, maa være det vigtigste Organ i det hele.

I Formuleringen af Indledningen til Pagten, som i jævne og forstaaelige Ord an-

giver, hvad man vil, og hvorfor man vil det, siges der, at man som Formaal har at opnaa en Ordning, hvorefter vi udviser Fordragselighed og lever i Fred med hinanden som gode Naboer. Naar man udefra ser, hvad der kan være afgørende med Hensyn til at fremme Folkenes Liv paa det økonomiske og sociale Omraade, er det naturligt, at der er kommet et økonomisk og socialt Raad, der ogsaa har mægtige Opgaver netop paa de Omraader, som er brændende rundt omkring i de forskellige Folk; og naar man ved, at De Forenede Nationer ønsker, at Krigsforhold og krigeriske Forholdsregler ikke skal være det hyppigst forekommende og afgørende i Fremtiden, men ønsker ved fredelige Midler at bilægge mulige Uoverensstemmelser, da vil man ogsaa forstaa, at den mellemfolkelige Domstol maa være et meget betydningsfuldt Led i hele Pagten. Og saa har man ud over det nødvendige Sekretariat ogsaa sat et Formynderskabsraad ind, som kan komme til at betyde meget for Befolkninger eller for visse Landstrækninger, som muligvis netop er i de værste Brændpunkter.

Pagten træder straks i Kraft, saa snart de fem store Magter og et Flertal af de andre Magter har ratificeret den. Derefter kan Forberedelseskommissionen tage fat. I denne har samtlige de Regeringer, der har undertegnet Pagten, hver en Stemme. Denne Kommission skal sammenkalde Plenarforsamlingen til dens første Samling, undersøge og forberede en Række Spørgsmaal og stille Forslag til Organisationens Hovedorgans første Samling. Naar Organisationens Generalsekretær er valgt, ophører Forberedelseskommissionen at eksistere.

I Plenarforsamlingen har hvert Medlem højest 5 Repræsentanter, men der staaer ikke noget om, og vi har heller ikke af de foregaaende Talere hørt noget om, efter hvilke Regler Stemmetildelingen i øvrigt finder Sted. Plenarforsamlingen kan drøfte alle Spørgsmaal, der vedrører den mellemfolkelige Fred og Sikkerhed, men skal undersøge og fremsætte Forslag paa det politiske, økonomiske, sociale og andre Omraader, der fremmer mellemfolkeligt Samarbejde for bedre Levevilkaar o. s. v. Beslutning tages i vigtige Spørgsmaal med et Flertal paa to Trediedele, men der staaer udtrykkeligt i Artikel 11, Stk. 2, at ethvert Spørgsmaal, der kræver Handling, skal henvises til Sikker-